

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش گروهی راه حل محور بر ابعاد خودانضباطی در دختران نوجوان

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی و علوم رفتاری ایران، دوره 7، شماره 30 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

غزال زندکریمی - هیات علمی گروه روانشناسی، دانشکده رفاه.

صدرا آقامحمدی سنادانی - کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، دانشکده رفاه.

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش گروهی راه حل محور بر ابعاد خود انضباطی دختران نوجوان انجام گرفت. این پژوهش از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون- پیگیری با گروه کنترل بود. روش: جامعه آماری این پژوهش شامل دختران نوجوان ۱۳ تا ۱۶ ساله شاغل به تحصیل در مقطع متوسطه اول، واقع در منطقه ۲۰ تهران (شهرری) بود. از جامعه یاد شده، ۳۰ نفر از دانش آموزانی که نمره خود انضباطی شان پایین تر از نمره برش ۱۵۰ در آزمون خود انضباطی بود، با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ابزار گردآوری اطلاعات، شامل پرسشنامه خود- انضباطی بود. داده ها، از طریق روش تحلیل واریانس چندمتغیره با اندازه گیری های مکرر، تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد آموزش گروهی درمان راه حل محور بر کاهش غیراخلاقی بودن و چسبندگی به قوانین (مولفه های مقیاس خود انضباطی)، دختران نوجوان تاثیر معناداری داشته است ($p < 0.001$). نتیجه گیری: طبق یافته های به دست آمده می توان اظهار داشت که آموزش راه حل محور می تواند ابعاد خود انضباطی را در دختران نوجوان بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

آموزش گروهی راه حل محور، چسبندگی، خود انضباطی، دختران نوجوان، غیر اخلاقی بودن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903565>

